

Sygn. akt III AUz 51/13

POSTANOWIENIE

Dnia 18 kwietnia 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu – III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Dorota Goss-Kokot
Sędziowie:	SSA Hanna Hańczewska-Pawłowska (spr.) SSA Marta Sawińska
Protokolant:	st.sekr.sądowy Emilia Wielgus

po rozpoznaniu w dniu 18 kwietnia 2013 r. na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku A. R.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w P.

przy udziale zainteresowanego D. W.

o podleganie ubezpieczeniu społecznemu

na skutek zażalenia wnioskodawcy A. R.

na postanowienie Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Poznaniu

z dnia 18 grudnia 2012 r. sygn. akt VIII U 2651/12

postanawia:

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 18 grudnia 2012r., sygn. akt VIII U 2651/12, Sąd Okręgowy w Poznaniu Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych odrzucił odwołanie A. R. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w P. z dnia 28 marca 2012r. W uzasadnieniu Sąd Okręgowy podniósł, że choć przekroczenie terminu nie było znaczne, to odwołujący nie wykazał okoliczności usprawiedliwiających spóźnienie. Sąd wskazał, że odwołujący miał profesjonalnego pełnomocnika, który w jego imieniu mógł złożyć odwołanie.

Powyższe postanowienie w całości, zażaleniem z dnia 10 stycznia 2013r. zaskarżył A. R. reprezentowany przez radcę prawnego. Skarżący zarzucił Sądowi I instancji naruszenie art. 4779 § 2 k.p.c. w ten sposób, że zaszła sprzeczność istotnych ustaleń Sądu I instancji z zebrany w sprawie materiałem dowodowym polegającym na tym, że odwołujący ze swojej winy uchybił terminowi, podczas gdy zebrany materiał dowodowy, a zwłaszcza zeznania samego

odwołującego nie zakwestionowane przez żadną ze stron wskazują na zajście przypadku losowego uniemożliwiającego mu złożenie odwołania w terminie.

Wskazując na powyższe, skarżący wniósł o uchylenie w całości jako całkowicie bezzasadnego postanowienia Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 18 grudnia 2012r. oraz zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Sąd Apelacyjny stwierdza, że okoliczności sprawy, przy jednoczesnej bezzasadności zarzutów zażalenia sprawiają, że jest ono bezzasadne i podlega oddaleniu.

W ocenie Sądu Apelacyjnego, Sąd I Instancji prawidłowo zastosował art. 477⁹ § 3 k.p.c., zwłaszcza, że strona skarżąca nie kwestionowała daty doręczenia zaskarżonej decyzji organu rentowego, a nawet zapoznania się z nią oraz daty wniesienia odwołania. Nie ulega więc wątpliwości, że przedmiotowe odwołanie zostało wniesione po upływie ustawowego terminu, o którym mówi art. 477⁹ § 1 k.p.c. i to pomimo korzystania z pomocy profesjonalnego pełnomocnika. Spór zatem dotyczył tego, czy Sąd Okręgowy miał przesłanki do odstąpienia od odrzucania odwołania w oparciu o art. 477⁹ § 3 k.p.c. Sąd może bowiem nie odrzucić odwołania – wniesionego z przekroczeniem ustawowego terminu – jeżeli w jego ocenie przekroczenie terminu nie jest nadmierne i nastąpiło z przyczyn niezależnych od odwołującego. Przesłanki te muszą wystąpić łącznie.

Sąd Apelacyjny stwierdza, że Sąd Okręgowy był zmuszony do odrzucenia odwołania od decyzji z dnia 28 marca 2012r. Sąd Apelacyjny wskazuje, że Sąd I instancji w pisemnym uzasadnieniu zbyt mało podkreślił kwestię sprzecznych twierdzeń odwołującego w jego oświadczeniu z dnia 20 sierpnia 2012r. oraz z zeznaniami na rozprawie z dnia 18 grudnia 2012r. Odwołujący odmiennie zeznawał bowiem w zakresie daty podpisania pełnomocnictwa dla profesjonalnego pełnomocnika. Sąd Apelacyjny zwraca w tym miejscu uwagę, w tym w szczególności pełnomocnikowi odwołującego, że pełnomocnictwo z dnia 8 maja 2012r. podpisał za zgodność z oryginałem **w dniu 16 maja 2012r.** Zdaniem Sądu II instancji przesądza to o fakcie, że pełnomocnictwo zostało podpisane przez odwołującego przed tym dniem i to prawdopodobnie w dniu 8 maja 2012r. jak zeznał odwołujący. Podważa to w całości zarzuty zażalenia, że w ostatnim dniu terminu na złożenie odwołania pełnomocnik nie posiadał pełnomocnictwa do reprezentowania odwołującego, co starał się wykazać pełnomocnik wskazując, że pełnomocnictwo zostało udzielone w dniu 17 maja 2012r. Sąd Apelacyjny w zupełności nie daje wiary tym twierdzeniom profesjonalnego pełnomocnika.

Wobec powyższego, brak jest możliwości uznania twierdzeń skarżącego o zaistnieniu przesłanek pozwalających na odstąpienie od zastosowania wprost rygoru z art. 477⁹ § 3 k.p.c. Pełnomocnik odwołującego zdaniem Sądu Apelacyjnego dysponował pełnomocnictwem oraz niezbędnymi informacjami do złożenia w imieniu A. R. odwołania przed upływem terminu do jego wniesienia.

Wobec powyższego Sąd Apelacyjny nie znalazł podstaw do uwzględnienia zażalenia i działając w oparciu o art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji niniejszego postanowienia.

/SSA Marta Sawińska/ /SSA Dorota Goss-Kokot/ /SSA Hanna Hańczewska-Pawłowska/